

Nr 366.

Av herr Kaijser, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 359,
med förslag till lag om arbetstidens begränsning.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 359 med förslag till lag om arbetstidens begränsning har föreslagits den ändring i nu gällande lag, att i 1:sta § bland de arbeten, som undantagas från lagens tillämpning, borttagits arbete, som är att hänföra till hälso- och sjukvård, och har i § 5 i stället medgivits arbetsrådet att medgiva annan begränsning av arbetstiden, än i 4 § stadgas, för dylikt arbete. I nu gällande lag är vid sjukvårdsinrättningar endast ekonomipersonalen underkastad lagens bestämmelser, men bara detta har vållat mycket stora svårigheter på många håll, vilket tydligt framgår av alla de ansökningar, som ingått till arbetsrådet med anhållan om uppskov med lagens tillämpning. Skall nu lagen gälla sjukvårdspersonalen, torde svårigheterna bliva ännu större. Frågan gäller helt enkelt den, vilketdera är på ett sjukhus viktigast: är det personalens ledighet eller patientens behandling. Anser riksdagen, att personalens ledighet skall gå i första rummet, då bör lagen antagas, men anses patienternas behandling böra sättas först, då bör all sjukhuspersonal undantagas från lagens bestämmelser. Att personalen ej överanstränges bör liksom hittills kunna tillses av medicinalstyrelsen.

Några exempel skola belysa, vad jag ovan anfört. Om man börjat en operation, som man beräknat taga 1 timme, men den i stället tager 3, kan man ej låta den assisterande personalen gå, förr än operationen är slut, även om den lagstadgade tiden för dess arbete skulle gå tillända förut, ej heller kan under samma tid eldningen få upphöra, ty under hela tiden operationen varar, behövs varmt vatten och ånga för sterilisering. Inkommer en patient, som fortast möjligt bör opereras, efter sedan personalen utfört så lång tids arbete, som lagen tillåter, så kan man icke låta patienten vänta till nästa dag, för att den lagstadgade arbetstiden ej skall överskridas. Om å ett sjukhus tillfälligtvis vårdas många patienter, som behöva särskild tillsyn nattetid, och

den ordinarie nattsköterskepersonalen ej räcker till, måste annan personal, även om den lagstadgade arbetstiden för dem gått tillända, ovillkorligen hjälpa till. När dylika eventualiteter inträffa, kan man aldrig veta i förväg. Flera veckor kunna gå, då allt är lugnt, men så kunna några veckor komma, som äro mycket ansträngande. Under de lugna veckorna, då kan det gå bra att arbeta enligt lag, under de svåra veckorna finnes det ingen möjlighet till god sjukvård under i förväg bestämd arbetstid.

På grund av vad sålunda anförts, får jag föreslå, att riksdagen måtte, för den händelse riksdagen antager den av Kungl. Maj:t föreslagna lagen om arbetstidens begränsning, för sin del besluta sådan lydelse av § 1,

att efter mom. i) insättes ett så lydande mom. j): arbete som utföres av vid sjukvårdsinrättning anställd personal.

Stockholm den 17 maj 1921.

Fritz Kaijser.
